
PAWEL

F

Kraków. — Woronicz Jan. Paweł. — 1823

Biskup Krakowski — Arcybiskup Warsz. Prymas

i Brat Kanonik

Znany całej Polsce ten kapłan oraz wieszcz, mówca i patryota gorliwy został biskupem Krak. w r. 1816 na propozycyę Aleksandra I. Przybywszy do stolicy swojej odbudował prawie zupełnie własnym kosztem zrujnowany pałac biskupi. Lumbert przerobił fabrykę a Stachowicz zamalował wszystkie ściany obszernych komnat różnemi obrazami odnoszącymi się do historyi polskiej i obyczajów narodowych. Zostawszy professorem zastępcą restauracyę tą głową Biskupa podczas mego wyboru był w Warszawie i powrócił koło Zielonych Świąt. Wkrótce zaprosił mię do swego chorego brata kanonika na konsylium i dalszą kuracyę pospołu z Drem Czastrem. ~~Odtąd~~ Potem przyjmował często wyłącznie moich rad i zapraszał często do siebie na małe i wielkie obiady, tudzież na wieczory w r. 1827 dawane. Był bowiem wystawny i gościnny mimo uszczuplonych dochodów dawnego biskupstwa Krakowskiego. W r. 1828 powołany na arcybiskupa warsz. i prymasa K. P. asystował koronacyi Mikołaja, przy czem odczytał mu modlitwę, którą car powtarzał i podał mu

Koronę, którą ten sam sobie na głowę włożył. Wszakże wkrótce
po koronacyi porażony napot wysłany był od warszawskich
lek. do Karlsbadu, kędy w towarzystwie Dra Sztummera i Kano-
nika Deckerta przybył w chwili, gdy tamże z wojewodą Wodzickim
bawiłem. Z Karlsbadu zawieziono go do Marienbadu, gdzie go
ostatni raz widziałem i pożegnałem. Gdy te zdrojowiska nie przyniosły mu żadnej
ulgi zawieziono go do Wiednia i oddano w kuracyę Dra Malfatt[ego]
która wszelako śmiercią się zakończyła w grudniu 1829 i poczem
go z wielką pompą do Krak. sprowadzono i według życzenia w
Katedrze w kaplicy Jan Grotta pochowano; oprócz wszelako nawet
prosty napis na ścianie swojskich ni obcych gości nie zawiadamia
Brat Wor. chory umarł także po długim cierpieniu. Był to eks
kapitan wojska polskiego i jako taki mieszkając na Wołyniu ~~i był~~
zaprzyjaźniony z proboszczem Grzymałowskim Ks. Bagińskim i moimi
rodzicami trzymał ~~mego~~ Franciszka mego brata starszego do chrztu
Drugi zaś brat jego żonaty gospodarował na wsi i miał syna Ja-
niesza, kt. bawił przy biskupie. N. Łętowski wydał niektóre ~~jego~~
Wor. Dzieła prozaiczne i poetyczne w małym formacie w Krakowie.
Wiadomości o jego śmierci i chorobie podałem w Przeglądzie. ! zawodu lekarsk.

(Brodowicz pisze)